

endnu Regler for, hvorledes den skal komme til at virke, saafremt den tages i Benyttelse i det Niemeed, som udgjør dens Hovedvirksomhed, nemlig at afgjøre de Spørgsmaal, der kunne reises om Ministrenes Ansvarlighed. Da saaledes en Lov om Rigsretten er en væsentlig Betingelse for, at Ministrenes Ansvarlighed kan blive til Virkelighed, har Ministeriet ikke troet at burde udsætte at forelægge denne Lov for Rigsdagen, og uagtet den Omdannelse af Retspleien, som ifølge Grundlovens § 79 forestaaer, upaatvivlelig i et og andet Punkt maa have en ikke uvæsentlig Indflydelse paa Rettergangsmaaden ogsaa for Rigsretten, har man dog ikke troet at kunne afvente det Tidspunkt, da hiin Ordning endelig kan finde Sted, inden man forelagde en Lov om Rigsrettens Forfølgningssmaade. — Det erde Thing vil finde, at det Udkast, som nu forelægges, nærmer sig Principet om Offentlighed og Mundtlighed, forsaavidt de øvrige endnu bestaaende Retsforhold tilstede det; det er med disse Bemærkninger, jeg skal tillade mig at anbefale nærværende Udkast.

(Det forelagte „Udkast til Lov om Rigsretten“ findes i Anhanget.)

Juslitsministeren: Jeg skal dernæst tillade mig at forelægge Udkast til Lov, som stadfæster den foreløbige Lov af 29de Juli d. A. om den Bestyrelserne over Tugt- og Forbedringshusene i Danmark tilkommende Straffemyndighed. I Overensstemmelse med Bestemmelserne i den Finanslov, som nu gælder, er det en Følge, at Straffeanstalterne, der tidligere vare særlige for enhver Provinds, nu ere at ansee som fælles for hele Staten. Der er desuden ogsaa ved de forskjellige Straffeanstalter indført eensartede Bestyrelser, istedetfor at Bestyrelserne tidligere vare noget forskellige paa de forskellige Steder; saaledes var der ved Straffeanstalten paa Christianshavn en Direction som Autoritet med en umiddelbar overordnet, local Autoritet over Directionen, medens der andre Steder var en Inspection som local Autoritet, der igjen forterede under Stiftsøvrigheden som Direction. Nu derimod ere Straffeanstalterne fælles, og Bestyrelserne eensartede. Ved denne Omdannelse har man vundet, at Udgifterne til Straffeanstalterne

blive lige fordeelte paa de forskjellige Provindser, istedetfor at enhver enkelt Provinds tidligere maatte bære Udgifterne til sin Straffeanstalt, Noget, hvortil der i Sagens Natur ikke kan findes nogen Grund, da det er et Niemeed, som er lige magtpaaliggende for alle Statens Undersaatter. Selv om en enkelt Provinds i kort Tid skulde blive overbebyrdet med Fanger, er der ingen Grund til, at det Gode, som er tilveiebragt ved Straffeanstalterne, skulde blive kostbarere for den ene Provindses Beboere end for den anden. Ved denne Omdannelse vinder ogsaa det betydelige Gode, at Udgifterne til Straffeanstalterne overhovedet formindskes, fordi de, naar de ere fælles for hele Riget, kunne beregnes til et mindre Antal Fanger, end naar de ere bestemte for hver enkelt Provinds. Ved den første Beregning kan man lægge det gennemsnitlige Antal Fanger til Grund, som naturligtvis vil blive mindre, end naar man lægger det højeste Antal Fanger, der kan findes enkelte Steder, til Grund. Det er altsaa to væsentlige Goder, som man vinder. Men, forat disse Goder ikke skulle medføre Ulemper, maa man tillige lægge an paa den størst mulige Gensartethed i Fangernes Behandlingsmaade, og der er naturligtvis heller ikke i Sagens Natur nogensomhelst Grund til at behandle Fangerne anderledes i den ene Straffeanstalt, end i den anden. Saalænge Straffeanstalterne vare provindsfælle, maatte man tage mange Hensyn til Provindsernes locale Forhold, hvilket har medført, at Behandlingsmaaden umuligt har kunnet blive fuldkommen eensartet. Betingelserne for, at Behandlingen kan blive nogenlunde eens, er for det Første, at man har eensartede Straffeanstalter; det er det, man nu søger at arbejde paa, ved at opføre de nye Straffeanstalter paa en hensigtsmæssig, og, efter de nye Systemer indrettet, Maade. Den anden Betingelse er, at man har Bespisnings- og Arbeidsreglementer, som kunne være nogenlunde eens for dem alle, — aldeles eens vil man aldrig kunne faae dem, thi derfor lægge de locale Forhold uovervindelige Hindringer i Veien, men man vil kunne nærme sig Maalet meget, saaledes at det ikke vil kunne ansees at have nogen saa stor Indflydelse, at Straffen kan ansees at være af forskjellig Strenghed i